

[Gunnar Fog-Petersen.]

Omgang, kan man jo appellere Afgørelsen. Men Dommeren ved Underretten saavel som ved de senere Instanser maa jo, naar han træffer sin Afgørelse, naar han fælder sin Dom, gaa ud fra, at han har fundet det rigtige Grundlag for Dommen, og han maa have vanskeligt ved, synes jeg, at kaste en Tvivl — der kan være nok i Forvejen — ind i sin Afgørelse ved at sige: Ja, Sagen bliver vel nok om nogle Aar taget op igen. Han maa ikke alene mene, at han gør det, som er rigtigt, men han maa ogsaa mene, at den Afgørelse, han træffer, kan holde, hvis Sagen bliver appelleret, og holde ogsaa ud i Fremtiden. Derfor har jeg lidt vanskeligt ved at forstaa, hvordan man i Praksis skal kunne faa dette Tvivlsmoment til at blive en Realitet i Domsafgørelser, og saa meget større Tvivl har jeg derom, som det synes mig klart, at Tvivlen om Bevisets Stilling meget vel — hvad der ikke sker saa helt sjældent — først rejser sig meget sent ved Sagens Behandling, efter at Behandlingen i Realiteten er færdig, og saa er det jo for sent at begynde at skrive op.

I øvrigt er det mit Indtryk fra de Gange, jeg har haft Lejlighed til at være Vidne i Sager i Retten, at selv om Protokolføreren gør sig megen Umage med at referere, og selv om Referatet bliver læst op for den, der har afgivet sit Vidnesbyrd, for at han kan godkende det eller gøre sine Indvendinger derimod, saa giver dog Protokollatet, naar man læser det Aaret efter, kun et meget ufuldstændigt Billede af det Indtryk, man har faaet af det personligt aflagte Vidnesbyrd. Hvis man tog et stenografisk Referat, var det noget andet, men det er der jo ikke Tale om. Protokollatet kan højst give nogle Støttepunkter for Hukommelsen, naar den ved Dommens Udformning skal ty tilbage til det Indtryk, der er givet i Retten. Men den højtærede Minister siger ogsaa herom i sine Bemærkninger, at det nærmest er et Forsøg, noget, man vil prøve her, og det er muligt, at det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) kan faa Ret i sine Betragtninger, naar denne Prøve bliver gjort.

Til Slut vil jeg gerne takke det ærede 17de tingvalgte Medlem for de efter mit Skøn overordentlig træffende og rigtige Bemærkninger, han fremsatte om Dommerne, deres Personer og deres Uddannelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den elskværdige og saglige Maade, hvorpaa de har optaget disse vanskelige Forhandlinger.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremhævede, at jeg maaske var mere imødekommende end strengt nødvendigt. Det ligger nu engang til mit Væsen, saa det er ikke saa let at komme bort fra, men det er ogsaa særdeles vanskeligt i en Sag som denne at vide, hvad der er strengt nødvendigt, det tror jeg, det ærede Medlem vil give mig Ret i; jeg ved det heller ikke endnu i Dag.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) holdt jo en timelang, men interessant Tale, som undertiden før, og hvis jeg skulde gaa ind paa alle de Enkeltheder, som det ærede Medlem opfordrede til, vilde jeg ikke kunne tale under to Timer, hvad der nu ikke falder mig ind. Jeg vil derfor gaa saa let hen over det ærede Medlems Udtalelser, som Sagligheden overhovedet tillader.

Det glædede mig, at det ærede Medlem begyndte med at sige, at der ingen Grund var for ham til at gaa ind paa de forskellige Protester imod Forslaget fra Universitets-kredse, fra en Række Fuldmægtige og fra de 3 pCt. af Sagførerne — som han glemte, og som jeg skyndte mig at gøre ham opmærksom paa —, da Justitsministeren havde bøjet sig. Ja, det er jo en lidt almindelig Bemærkning, naar man ser hen til Indholdet af samtlige disse forskellige Protester. Jeg har bøjet mig paa enkelte Punkter, men jeg har ikke gjort det paa andre Punkter, og den afgørende Indrømmelse, der er gjort over for Protesterne, kommer jeg til at bede Folketinget om at give, for det er Bortfaldet af Lægdommere. Det er ikke en speciel Indrømmelse fra min Side, da jeg ikke havde Lægdommerne med i mit oprindelige Forslag, men det var jo særlig fra radikal Side og fra forskellige andre Sider i Folketinget, man i høj Grad lagde Vægt paa at faa Lægdommere ind i denne Særdomstol. Jeg haaber, man vil bøje sig her, men noget specielt Løfte derom har jeg ikke.

Efter at den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) havde glædet mig med at meddele, at han ikke vilde gaa ind i en Diskussion om disse forskellige Protester, da det nu var overflødigt, kom det ærede Medlem som beskikket Forsvarer, som han kaldte sig — det viste sig, at han selv havde beskikket sig —, for Dommer Anker, ind paa noget, der i endnu stærkere Grad be-